

İŞÇİ-KÖYLÜ

milli
demokratik devrim
mücadelesinde
OMUZ OMuZA

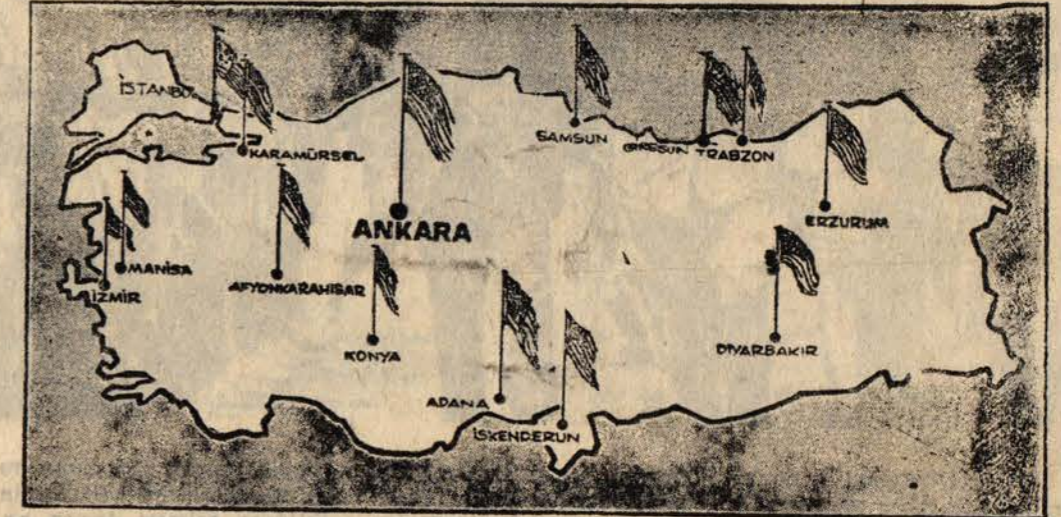
YIL : 1 SAYI : 8

ONBEŞ GÜNDE BİR ÇIKAR

25 KURUŞ

8 KASIM 1969

«Temel ilke, Türk milletinin şerefli ve onurlu bir millet olarak yaşamasıdır. Bu ancak tam bağımsız olmakla sağlanır. Türkün onuru ve yetenekleri çok yüksek ve büyüktür böyle bir millet, tutsak yaşamaktansa yok olsun daha iyidir. Öyleyse, ya İSTİKLÂL ya ÖLÜM!»

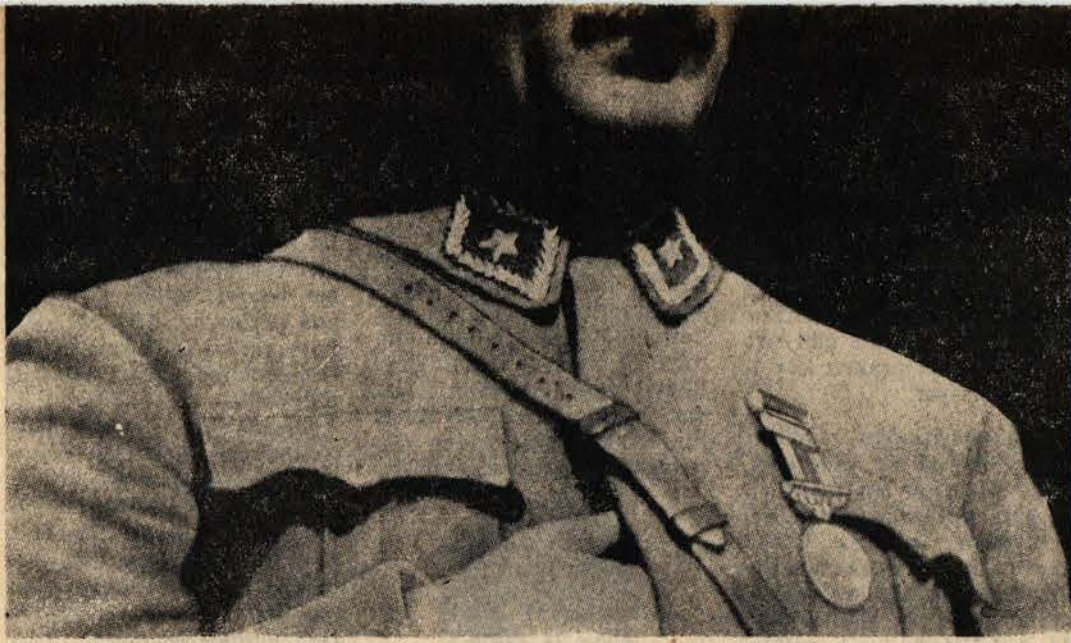

Yurdumuzun 101 yerinde AMERİKAN Bayrakları Sallanmaktadır!

Ölümünün 31. yılında Mustafa Kemal'in bağımsız Türkiye'sinde değil Amerikan boyunduruğu altında yaşıyoruz

Yetişecek çocuklarımıza ve gençlerimize, görecekları tahsilin sınırı ne olursa olsun, en önce ve her şeyden önce Türkiye'nin bağımsızlığına, kendi benliğine ve milli emellerine düşman olan unsurlarla mücadele etmek gereği öğretilmelidir. Milletlerarası duruma göre böyle bir mücadelenin gerektirdiği manevi unsurlarla donatılmış olmayan kişilere ve bu mahiyette kişilerden oluşan toplumlara hayat ve bağımsızlık yoktur.

Alpagut'ta işçiler huzursuz

BAŞYAZI

«Hakimiyet zorla ve kuvvetle kazanılır»

Gazi Mustafa Kemal diyor ki: «Devrimin kanunu, mevcut kanunların üstündedir. Bizi öldürmedikçe, bizim kafalarımızdaki cereyanı boğmadıkça, başladığımız devrim bir an bile durmayacaktır. Bizden sonraki devirlerde de bu böyle olacaktır.»

Bugün milli bağımsızlık ve demokrasi mücadelesi zorbalıkla bastırılmak isteyenlerin de anıyamadıkları budur. Tıpkı Mustafa Kemal hakkında idam fermanı çıkararak Milli Kurtuluş Savaşımızı durduracaklarını zannedenler gibi.

Amerikan sömürgecileriyle ortaklık kuranlar, işçilerin, köylülerin ve bütün yurtseverlerin milli kurtuluş bilincini ne kadar körletmek isterlerse istesinler, devrim bir an bile durmayacaktır. Mustafa Kemal'in devrimel mücadelesi ne kadar unutturulmak istenirse istensin, devrim bir an bile durmayacaktır. Bugün 1969 yılında Mustafa Kemal devrimini saldırlardan korumaktan söz ediyoruz. Gerçekten belirtmek gerekir ki, Mustafa Kemal önderliğinde kazandığımız milli bağımsızlığımızı yok edilmek istenmektedir. Ve Türkiye, Amerikan emperyalizminin boyunduruğu altında bir ülke haline getirilmiştir. Bugün Mustafa Kemal'in başı dik ve bağımsız Türkiye'sini tekrar gerçekleştirmek mücadelesi içindeyse, devrime büyük saldırılar olmuş demektir. Bugün halkımız üzerinde Mustafa Kemal'in yıkılmak için mücadele ettiği hurafenin, gerici düşüncelerin bas, kılını tekrar dirilmiş ve canlanmışsa, Mustafa Kemal'in devrim bayrağı eskisi gibi dalgalanamıyor demektir. Amerikan sömürgecileri ve ortakları, Mustafa Kemal'in getirmiş olduğu her yeniliğe ağır darbeler indirmişlerdir.

Mustafa Kemal, devrimi ve o devrim'in en büyük başarısı olan Cumhuriyeti bütün millete emanet etmiştir. İşçiler kurşunlansa, devrimci köylüler hapse atılır. (Devamı Sa. 4 Sü. 4 de)

İŞÇİ - KÖYLÜ

Kurtuluş savaşı veren halkımızın «Ya İstiklal ya Ölüm» parolası, bugün yine bütün yurtseverlerin haykırdığı bir parola haline gelmiştir. Çünkü Mustafa Kemal'in bağımsız Türkiye'si bugün Amerikan emperyalizminin boyun duruşu altındadır. Ordu komutanlığı yapmış, Orgeneral Refik Tuğra'nın sözleri bunun en açık ispatıdır.

«Ülkemizin çeşitli yerlerinde atom bombalarının saklandığı depolar var. Buralara» (Devamı Sa. 4 Sü. 1 de)

Lübnan'da halk Trablusşam'ı zaptetti

Sırtını Amerika'ya yaslayan Lübnan Hükümeti, vatansever Arap kurtuluş kuvvetlerini bastırmaya kalkınca halk ayaklandı. 25 Ekim günü Arap kurtuluş savaşçıları destekleyen halk, Lübnan'ın ikinci büyük şehri olan Trablusşam'ı zaptetti. Halk şehrin hükümet binasına ve bütün karakollara el koydu. Lübnan'da Amerika'ya yakın destek gösteren gerici iktidar her geçen gün Arap halkının daha da şiddetlenen direnişleriyle karşılaşılıyor. Arap halkının Orta Doğu'daki kurtuluş mücadelesi ergeç zaferle sonuçlanacak ve Amerika kalı saldırganlarından kovulacaktır. (Devamı Sa. 4 Sü. 3 de)

Kurtuluş Savaşımızda analarımız, bacalarıımız böyle mermi doldurdular.

8. Fırka 5. Kolordudan Halil Çavuş Diyor ki:

«Harbetmek daha kolay»

Halil Çavuş, Milli Mücadelede süvari çavuşuydu. Fotoğrafta bir süvari kolu görülüyor.

ERDEMİR'li işçiler kavgaya devam edecek!

Ereğli Demir - Çelik'in 4600 yığıt işçisi, altı aydan beri, AP iktidarına işbirlikçi patrona ve alttan alta onlarla uyuşma halinde olan Türk - İş yöneticilerine karşı mücadele vermektedir. İşçiler, haklarını almak için üç defa greve gitmiş, grevlerinin üçü de AP iktidarı - işbirlikçi patron ve sarı sen (Devamı Sa. 4 Sü. 1 de)

Erdemir işçileri. Müdürü fabrikaya sokmuyor

Siyasi Af Milli mücadelemize tuzaktır

Amerikan emperyalizmi ve işbirlikçileri sahte seçimlerden sonra yeniden iktidara geçince eski demokratların affı meselesini gene ön plana çıkardılar. Senato eski demokratların affını kabul etti.

Hatırlanacağı gibi seçimlerden önce bu mesele ortaya atılmıştı. Fakat, Mustafa Kemal'in «Tam bağımsızlık, ilkesine sadık devrimci gençlerden ve Türk ordusundan tepkiler geldi. Bunun üzerine kendinde yeterli gücü bulamayan AP Senatoyu tatile sokarak affı geriye bıraktı. (Devamı Sa. 4 Sü. 4 de)

«Kurşun giriyor, süngü giriyor, habermi olmuyor. Ama üçyüz lira maaş alacağız diye kapı kapı dolaşmak ağırıma gidiyor.»

Ankara Otobüs garajın dayız. İşçi - Köylü Gazetesinin sekizinci sayısını çıkarmak için İstanbul'a gideceğiz. Onikide kalkacak otobüse daha bir saat var. Yanımıza göğsünde İstiklal Madalyasıyla bir ihtiyar oturdu. Tanışıyoruz. Kurtuluş Savaşı gazilerinden Halil Çavuş.

«Çok çektim beyim, çok çektim kimsem yok diyor.»

Konyada huzur evinde kalıyormuş. Gazi maaşını senelerdir uğraşmasına rağmen vermiyorlar Halil Çavuşun. «Oraya varıyorum, oraya havale ediyorlar, havale ettikleri yere varıyorum, başka yere havale ediyorlar. Şeffil, perişan dolaşıyoruz, diye anlatıyor Halil Çavuş.

Konya'dan Ankara'ya gene maaş işi için gelmiş. Gece yatacağı yer yok, cebinden parasını çıkarıyor Kurtuluş Savaşı gazisi, hep si 145 kuruş. (Devamı Sa. 4 Sü. 6 da)

Gazi Halil Çavuş

Mustafa Kemal'in bağımsız Türkiye'sini Amerikan karargâhı olmaktan kurtaracağız

İlim Çin'de olsa gidip bulunuz.
Hz. Muhammed

Millî Kurtuluş Ordumuzun Başkomutanı Mustafa Kemal kahraman Mehmetçikleri son taaruzdan önce teftiş ediyor.

Mustafa Kemal'in Bağımsız Türkiye'sinde Amerikan generalleri ordumuza emir veremezdi. Alta bir Amerikan generali

Mustafa Kemal, bütün milletle beraber emperyalistleri, İngiliz, Fransız, İtalyan, Yunan emperyalistlerini yurdumuzdan attı. Bu halk etiyile kemîğiyle koca bir millî kurtuluş savaşı verdi. Türkiye TAM BAĞIMSIZ bir ülke durumuna geldi. Mustafa Kemal düşmanla işbirliği yapan bir avuç satılmışı tepeledi. Saltanatı ve hilafetini

olmuştu. Mustafa Kemal ülkenin bağımsızlığının ancak yurtsever subaylar, aydınlar, memurlar, işçiler, köylüler

Hürriyetin de, eşitliğin de, adaletin de dayandığı nokta millî hâkimiyettir.
MUSTAFA KEMAL

Millî siyaset dediğim zaman kastettiğim mâna şudur:

Millî sınırlar dahilinde her şeyden evvel kendi kuvvetimize dayanıp varlığımızı koruyarak, millet ve memleketin hakikî saadet ve refahına çalışmak...

MUSTAFA KEMAL

ti kaldırarak Cumhuriyeti ilan etti. Artık Türkiye, bu

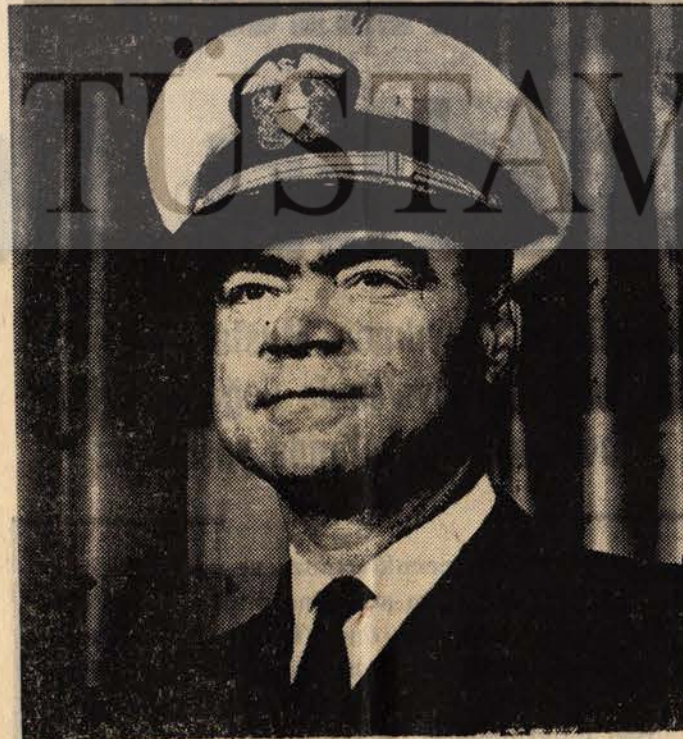
tarafından korunacağına inanıyordu. Toprak reformu yapmak istiyor, bu yüzden toprak ağaları ile mücadele ediyordu. Mustafa Kemal toprak ağalarına ve vurguncu, cılız sermayedar sınıfına bu ülkenin bağımsızlığını hiç bir zaman emanet etmedi.

Mustafa Kemal bir kaç kez çok partili sisteme geçmeyi denedi. Serbest Fırka Terakkiperver Cumhuriyet Fırkası gibi partiler kuruldu. Bu partiler gerici toprak ağalarının ve sermayedarların kurduğu partilerdi. Mustafa Kemal, çok partili sistem denemelerinin, ülkenin, bağımsızlığını tehlikeye dü-

çünkü toprak ağalarının ve sermayedarların partilerinin iktidara gelmesi demek bağımsızlığın ve ileri doğru yapılan atılımların tehlikeye düşmesi demekti.

Mustafa Kemal'in ölümü ne kadar böyle bir mücadele sürdü gitti. Bir yanda ülkeyi her an emperyalistlere yeniden teslim edecek olan toprak ağaları ve vurguncu sermayedarlar, öte yanda henüz sınıf bilincine ulaşamamış olan işçiler, köylüler, yoksul tabakalar, ve o sırada gericiğe karşı en bilinçli mücadele veren aydın memur ve subaylar. Toprak ağaları ve sermayedarlar kendi partilerini kuramadıklarından yavaş yavaş Mustafa Kemal'in partisinin içine sızma ya ve iktidarı içinden etkilemeye başlamışlardı. Bu yüzden köklü bir toprak reformu yapılamadı.

Mustafa Kemal'in ölümünden sonra devrime karşı olan, bağımsızlığa karşı olan güçler iyice azıtıldı. Her yana sızarak kendi borularını daha yüksek sesle öttürmeye başladılar. İşçi sınıfının ör-

estirdiler. İkinci dünya savaşı sırasında karaborsa yoluyla iyice palazlanan sermayedarlar, harp zenginleri ve toprak ağaları, kendi partileri olan Demokrat Partiyi kur-

tufecilere, patronlara verilmemesini sağladı. Amerikan emperyalistleri ülkemizi bir üs, bir karargâh gibi kullandılar. Ülkemizde Türklerin giremediği yerler kuruldu. Savaşta, sını-

Bağımsızlık Milletın Namusudur

ALİ EMMİ DEDİ Kİ...

Milletin bağımsızlığı, senginliği için çalışıpta ölünce hayırla anılmayan kim se yoktur.

Söz gelişi Mustafa Kemal'i analım; devrim aşkı ile yanıp tutuşan bir insandır o. Bütün hayatı emperyalistlerle ve onların uşakları ile mücadele içinde geçmiştir. Ömrü boyunca emperyalizmin en büyük düşmanlarından biri olmuştur. Nçin? Çünkü Mustafa Kemal şunu anlamıştır ki; bir memleketin bir numaralı meselesi bağımsızlık ve hürriyettir.

Bir memleketin bağımsızlığı ya tamdır. Veya o memleket bağımsız değildir. Zira "İstiklâl - tam" denilen tam bağımsızlığın içine, iktisadî, siyasî bağımsızlık girer. Bunlardan verilecek ufak tavizler bile, eninde sonunda bir millet, bir devleti dışa bağımlı hale getirebilir.

Mustafa Kemal düşünün, elinden toplu, tüfeği alınmış, harpten yorgun düşmüş bir milletin önüne düşüyor ve "elimiz kolumuz bağlı oturamayız, bağımsızlık için savaşa çıkacağız ya da öleceğiz," diyor.

Fakat başkaları, onun fikrinde değildiler. Bir "Amerikan Mandası, tuturmuş giderler"

Şöyle derler:

"Aman Amerika'dan yardım isteye-
lim."

"Amerikan yardımı olmazsa mahv oluruz."

"Amerikan Mandası olmayalım da düşman bizi siliş süpürsün mü? Tıpkı bu gün "Amerikayı bırakalım da Rusya'nın mı kucağına düşelim, diyen şaş-

kınlar gibi.

Bu geri kafalılar bilmezler ki, Amerika şöyle yüklüce bir çıkarı olmadık, tan sonra şuradan şuraya adım atmaz. Bir yere adım atarsa çöreklenir orada yerleşir. Artık atar atabilirsen.

Mustafa Kemal'in sözlerini işçiler, köylüler bütün millet unutmamalı:

"Yabancı bir devletin koruyonul-
ğunu istemek, insanlık niteliklerinden yoksunluğu, güçsüzlüğü ve beceriksizli-
ği açığa vurmaktan başka bir şey değil-
dir. Gerçekten bu açgözlük duruma düş-
memiş olanların, isteyerek başlarına ya-
bancı bir yönetici getirmeleri düşünüle-
mez."

"Oysa, Türkün onuru ve yetenekleri çok yüksek ve büyüktür. Böyle bir ulus, esir yaşamaktansa yok olsun, daha iyidir... Öyleyse, ya bağımsızlık, ya ölüm."

"Bence bir millette şerefin, haysiyetin, namusun ve insanlığın var olması ve yaşaması mutlaka o milletin hürriyet ve bağımsızlığa sahip olmasıyla kaimdir. Ben şahsen bu saydığım vasıflara çok önem veririm. Ben yaşayabilmek için mutlaka bağımsız bir milletin evladı kalmalıyım."

Ey büyük Ata. Koca Mustafa Kemal! Ne yazık ki senin önderliğinde millette kazandığımız bağımsızlık üç beş hainin Amerikan sömürücüleriyle anlaşmasıyla çamura düşürülmüştür.

İşçistyle köylüyle bütün bir millet olarak sana söz veriyoruz; Bu defa ve receğimiz millî kurtuluş mücadelesinden sonra hiç bir kuvvet istiklâlimize göz dikemeyecektir.

Eğlence Köyü Topraksızları Ne Diyor?

500 dekar toprak var. 400 dekarı işgall. Kalır 100 dekar Onu dağıtabiliriz..

"Yaz memur bey. dedim. burada en az 1000 dekar toprak var. 500 dekar olsa bile 400 dekarı kimin işgall. de? Bunda adalet var mı? İşgalliyenin zaten toprağa ihtiyacı yok. İşgall yapan ağa Aramides'ten toprak ağası olmuş ...

"Memur bey kızdı. biz böyle konuşunca. Sonra elyle sus dedi. Eh, ben ne bilirim? Sustum. Sizin topraklarınızı yarın verilecek gelin, dedi. Biz de çıktık. Yahu, adama

Birden, hepsi birlikte işaretleşmiş gibi ayağa kalktılar.

"Yarın öğleden sonra bizi bul. Memura gidelim, gene konuşalım," dediler.

Ertesi gün onları kem gözle bakılan, taşlanan TÖS binasında, öğretmen arkadaş-

ların yanında bekledik. İlerlemiş bir saatte geldiler. Mü-

MEHMET ile TANJU

Mehmet, Tanju Beyefendinin Fabrikasına işçi oluyor

İstanbul sokakları yaz sıcaklarında bomboş oluyor. Herkes mesire yerleri ne, deniz kenarlarına akın etmiş. Zenginler Marmara sahillerindeki özel villalarına yerleşmişler. Mehmet bu sıcak günlerde şehrin göbeğinde dolaşıp duruyor. İş yok, iki gündür ağzına doğru dürüst yemek girmemiş.

Böyle başı boş dolaşırken, günün birinde talih yüzüne güldü. Parkta oturuyordu. Birden parka esmer bir delikanlı girdi. Elinde gazeteler vardı. Gazeteyi sallayarak bahırıyordu:

— İŞÇİ - KÖYLÜ, İŞÇİ - KÖYLÜ, bütün emekçilerin, bütün işçilerin, köylülerin, yurtseverlerin gazetesi. İşsizliğe, pahalılığa son, Amerikan emperyalizmine hayır.

Mehmet elini cebine attı. Cebindeki son 25 kuruşu vererek gazeteden bir tane aldı. Yandaki kanapede oturan birisi daha aldı aynı gazeteden. Mehmet heceliyerek okumaya başladı gazeteyi. Okudukça hoşuna gidiyordu. Gazete hep işçilerin, köylülerin derterinden söz ediyor, Amerikan gâvuruna ateş püskürüyordu. O sırada yan taraftaki adam ona doğru seslendi:

— İşte bizim gazetemiz budur, delikanlı. İşçilerin, emekçilerin gazetesi.

Mehmet, adama doğru döndü:
— Öyle ya, dedi. Baksana hep yok sulun derdini dile getiriyor..

Adamla konuşmaya başladılar. Adam bir montaj fabrikasında işçiydi. Patronları Amerikalılarla iş çeviriyordu. Ve işçilerin emeklerini sömürüyordu. Mehmet de durumunu anlattı. İşsiz olduğunu, iş aradığını söyledi. Adamın ismi Enver'di. Fabrikada ona Enver Amca derlerdi. Çünkü fabrikada en yaşlı birkaç kişiden biriydi. Türlü hayat mücadeleleri içinde yüzü kırış kırış olmuştu. Enver Amca Mehmed'in işsiz olduğunu öğrendi:

— Bizim fabrikaya gel. Ben seni alırdırım işe. Şu sıralarda yeni işçi alınacak, dedi.

Mehmet çok sevindi:

— Yaşa Enver Amca, dedi; sana rastlamasaydım halim haraptı.

— Ama, diye ekledi Enver Amca; patron müthiş namussuz bir adamdır. Bize etmediğini komaz. Ona göre ha!

Mehmet güldü:
— Bilirim ben, bilirim; dedi. Bizim köydeki ağa gibi yanlı.

Mehmet, Enver Amcanın çabasıyla Tanju Beyin sahibi bulunduğu montaj fabrikasına işçi olarak girdi. Enver Amcanın dediği kadar vardı. Patron işçileri feci şekilde sömürüyordu. İşçilerin haklarını koruyamıyorlardı. Kayıtlı oldukları sendika, patronun emrindeydi. Yani sarı sendika. İşçilerden biraz uyanık olanları hemen fabrikadan atıyordu. Kime gidip de şikâyet edeceklerin. Atılan atıldığı ile kahyordu. Mehmet bunların hepsini gördü. Fabrikadaki bütün işçiler Mehmed'i kısa zamanda sevdiler. Mehmet bütün bu haksızlıkları görüp de susmadı. Çünkü bugün bir başka arkadaşına yapılan yarım kendisine de yapılabiliirdi. Önce uzun çalışmalardan sonra bir kaç arkadaş ile birlikte işçilerin gerçek sendikalarını kurdu. Bütün işçiler kütle halinde bu sendikaya geçtiler. Fabrikatör Tanju Bey, bu sendikayı kuranları işten atmak istediye de işçilerin tepkisiyle karşılaştı. Fazla dilermedi. Bu sendikayı kuranları da nasıl olsa satın alırım diye düşündü.

Günün birinde Tanju Bey, işveren olarak işçilerin gerçek sendikası ile toplu sözleşme için aynı masaya oturmak zorunda kaldı. İşçiler ücretlerinin artmasını ve 10 saat olan çalışma saatinin 8 saatte immesini istiyorlardı. Sendika Başkanı olarak işçi Hüseyin, işçi temsilcisi olarak da Mehmet, toplu sözleşme görüşmelerine gittiler. Tanju Bey işçilerin "grev" sözlerini bir blöf olarak değerlendirdi. Toplantıda biraz oturduktan sonra, Mehmed'e dönerek:

— Bu istediklerinizi vermem imkân sızdır. Düşünün taşınım, siz kararınızı verin, dedi ve toplantıyı terketti.

Görüşmelere Fabrika Müdürü ile devam edildi ama hiç bir sonuç alınmadı.

seçimlerle Demokrat Parti iktidara geldi ve böylece işbirlikçi sermayedarların, toprak ağalarının iktidarı kurulmuş oldu. Artık Mustafa Kemal'nin bağımsız Türkiye'sinden adım adım gerilere gitme devri başlıyordu.

İşbirlikçiler iktidarının kurulmasıyla emperyalizm yurdumuza iyice yerleşti. Yurdumuza yardım maskesi ile girdiler. Böylece Emperyalizm, bizi kendine borçlu, yani bağımlı duruma getirdi. Verilen borçlar bir avuç zenginlerin cebine iniyor ve borçların faizi fakir halkın ödendiği vergilerden çıkıyordu. İşbirlikçiler iktidarı, toprak ağaları ve para babaları Amerika'dan biraz daha para dilenebilmek için Kore'ye binlerce Türk askerini gönderdiler. Amerikan emperyalistlerine karşı kurtuluş savaşını veren yoksul Kore halkı ile fakir halkımızın evlatları birbirlerine kırdırdılar. Binlerce Mehmetçik yaban ellerde ölüp gitti. İşbirlikçiler, bu ölümlerin karşılığında biraz daha fazla para aldılar, Amerika efendilerden.

Emperyalizm sanayimizi baltalayarak ülkemizin geri bir tarım ülkesi olarak kalmasına sebep oldu. Böylece ülkemiz emperyalistlerin hammadde pazarı haline getirildi. Emperyalizmin güdüdüğü mündeki yarı derebeylik düzensiz köylüleri sefalet içinde tutmaya devam etti. Köylülerin bir kısmı yaşayabilmek için şehirlere göçtüler. Köylülerden gençler şehirde gayet az bir ücretle çalışıyorlardı. Bu da işçi çalıştıran emperyalistlerin ve işbirlikçi sermayedarların işine geliyordu. Ülkemizde hammadde bol ve ucuz, işçi ücretleri düşüklüklü kâr da daha fazla sağlanabiliyordu. Emperyalistler Türkiye'ye yaptıkları yatırımlarla büyük kârlar elde etmekteydiler.

Amerikan kumpanyaları, şirketleri, tabii kaynaklarımızı da el attılar, petrolümüzü madenlerimizi sömürdüler. İşbirlikçi iktidarlardan bol bol arama ruhsatları alarak petrol alanlarını kapattılar. Petrolü dışardan getirerek büyük kârlar elde ettiler.

Amerikan kampanları tüccarlarla elele vererek köylünün ürettiği ürünü ucuzlaştırdılar. Banka sermayesi yoluyla bankalara hakim olan emperyalizm, kredilerin işbirliği yaptığı tüccarlara,

girmememiz Amerika'nın keyfine bağlandı. Ülkemizde binlerce Amerikan askeri bulunmaktadı. Bütün devlet dairelerinde Amerikan casusları bulunmaktadır. Köylülerimize kadar casuslar yollamaktadırlar. Ayrıca TUSA, LOG PX, AID, CIA gibi teşkilatlar Amerika'nın Türkiye'deki kaçakçılık ve casusluk şebekeleridir.

Amerikan emperyalizmi NATO denilen saldırgan paketi yoluyla ordumuzu bağımlı duruma getirmiştir. Silâh sanayimizi baltalayarak elimizi kolumuzu bağlamıştır. Amerikan 6. Filosu Kıbrıs'taki Türklere yardımı giden gemilerimizin önüne çıkarak önlemiş. İşbirlikçi iktidarlardan halkımızdan habersiz, emperyalistlerle ikili anlaşmalar yapmışlardır. Bu anlaşmalar Amerika'ya, Türkiye'ye müdahale etme yetkisi vermektedir. Yine bu ikili anlaşmalara göre, Türk mahkemeleri Amerikalı yargılamamaktadır.

İki Mustafa Kemal vardır. Biri ben, fani Mustafa Kemal, öteki milletin damarında içinde yaşadığı Mustafa Kemaller idealidir. Ben onu temsil ediyorum.

Emperyalizmin kültürü ülkemizi ahlak yönünden de tam bir çöküşe götürmüştür. Her tarafı Amerikan müziği, Amerikan eşyaları kaplamıştır. Kültürümüz Amerikan kültürü ile yozaştırılmaya çalışıldı.

Pamugumuz, tütünümüz, fındığımız, üzümümüz ucuzlaştırmaktadır.

Petrollerimiz madenlerimiz, bütün servetlerimiz sömürülmektedir.

Köylüler, tefeciler ve toprak ağalarının zulmüne uğramaktadırlar.

İşçiler, Amerikan emperyalistlerinin ve işbirlikçi sermaye sahiplerinin sömürüştü ve zulmü altındadırlar.

Bütün millî sınıflar emperyalizme karşı gelmektedirler.

Yurtsever subaylarımız millî ordu istemektedirler.

Vatanını seven herkes, Mustafa Kemal'in başı dik, bağımsız Türkiye'sini özler. Bütün bir millet II. Kurultuş mücadelesinin bayrağı altında toplanıyor.

leri irileşiyor. Karşımda hak sızlığa, adaletsizliğe karşı devleşen bir hiddetli büyük adam görüyorum.

— Şükür ki, ben aç değilim, diyor, az da olsa toprağım var. Ama ya topraksızlar? Ya şular? Bunlar tümünden acı perişan..

Parmağıyla hükümet konagi önünde Atatürk büstüne bir umuda yaslanır gibi sırt vermiş olan topraksız köylülerini gösteriyor.

— Muhtarlığımdan biliyorum, diye ekliyor, 2490 sayılı kanunun 46 nci maddesine göre hazine arazileri ihale usulüyle köylüye kiraya verilir. Bizde 30.40 toprak, sız hanesi, 4 büyük toprak sahibi hane var. Bunlar 1926 da dedelerinin işgal ettikleri hazine arazisinin üstüne oturmuş ensesiz kalınlar. Zenginliklerinin kökü orada. 1926 da arayan soran yokken, köylü ezginen, hazine arazisine el koyanlardan olsak, şimdi biz de zengindik. Bunların dedeleri rum asılı Aramides'in köyden kaçması üzerine boşalan hazine arazisinin üstüne oturdular. Şimdiki toprakları rum Aramides'ten kalma. Bunlar 1955'de köyden Ankara'ya göçtüler. Ya toprağı ortak çıya verirler, ya da bir gün sürme, bir gün ekme, bir gün biçmeye gelir, yüzbinleri vurup dönerler. İşin tuhafı bu durum kanuna aykırıdır..

— Bak evlat! Biz köylüler hep birlikte hazine müraat ettik. Benim 70 dekar

toprağım var, ama yetmiyor. Toprak kiralyacaktık. Mal müdürü bize ikişer dekar kiralayabileceğini bildirdi. Kardeşim memur bey, bize iki dekar yetmez. Ben mahallik yaptım, bilirim, biz ikişer dekar alsak, eder 60.80 dekar. Burada var 1000 dekar. Geriye kalan ne olacak, dedim. Sözüme karşı geldi. Bak, hazine krokisi elimizde.

bak! Biz işgalleliyoruz ki, paramızla toprak kiralamak istiyoruz..

Mümin emmi, eski muhtar, sustu ve baktı uzaklara. Mal müdürü kim? Küçük bir memur. Zorlanmamışsa, üç beş kuruşla bağlanmamışsa. Mümin emmiye hak vermesi gerek. Ağanın rum Amari des'ten kalma hazine toprağını işgal etmesine ses çıkmadığı halde, Mümin emmiyi ve diğer topraksız köylülere yaşayabilecekleri kadar toprağı çok gören dedenin ezdiği, hayat yıldan yıla pahalalanırken maaşı değiş-

meyen mal müdürü ile Mümin emmi ve topraksız köylünün arasında zıtlık yok ki! Ama mal müdürünün elinden ne gelir? Yap derler, ya par o. Söz dinlemese sürerler. Diklenir, köylüden yana, hazineden yana çıkarsa kötütletirler. Emir kulu olmak zor. Hele haksızlığı kanun yapanlara kulluk edecekken, daha zor. Göz göre göre halkı ezenlere kulluk en kötüsü. Bilmem, Mümin emmi böyle mi düşündü? Yoksa suçu mal müdürüden mi buldu?

— Emmi, dedik, siz bu işin ucunu bırakmayın. ANAYASA'nın 37'inci maddesi size hak veriyor. Durumu toprak komisyonuna duyuralım. Belki sonuç alırız. Önümüzde ki açık yolları sonuna kadar zorluyalım. Hakkımızdan eminiz, başımız dik, bize kim ne diyebilir? Toprak komisyonunda da sizler gibi ezilen küçük memurlar var.. Helâl süt emmişine, bu düzende şahsiyetini kaybetmemiş olanına çatarsak, sonuç alabiliriz. Tümünü kendilerine bağladıkları adamlardan seçmişlerse, komisyondan başarı çıkmazsa, o zaman halkımızın peşinde yürürken tutağımız yolları biliyoruz. Kanuna göre hakkımızı vermezlerse, haksızlığa topluca karşı dururuz..

Bir ihtiyaç aldı sözü: "bu gençler harpleri bilmez, ama ANAYASA'yı filân iyi bilirler. Ben de durumu başka yere bildireceğim...."

min Yalğın aldı sözü.
—Bütün muhtarı da getirdik. Mal müdüründen toprağın hesabını soracaktık. Evet toprak 1000 dekar, ama 500 dekarı mera, 400 dekarı işgall, dedi. Muhtar çıkınca, beyefendi, dedim. bu topraklar niye adaletsiz dağıtılıyor? biri var, 100 dönüm ek biçer, toprağı ihtiyacı yok, siz ona ayrıca üç, dört yüz dönüm verirsiniz. Neymiş, toprak senelerden beri işgallerindeymiş.

Şurada 100 dekar hazine arazisi var yazımda diyoruz. Muhtar da tastikliyor. Mutar gibi, siz de oranın yarısını işgalli diyorsunuz. Ben sız ANAYASA'ya şikâyet edeceğim. Şikâyet edebileceğim her yere şikâyet edeceğim. Ona bunları söyledim. Ama mera denilen yeri muhtarın ekip biçtiğini söylemedim. Bunun üzerine bana ne dese beğenirsiniz? Git, kime şikâyet edersen et! Size ikişer dönüm verebilirim. sonra ken dimizi kapının önünde bulduk..

Düşündük ne, yapılabilir? Nereye gitsen, hangi köyde hangi kapıyı çalsan, durum aynı. O sırada Mümin emmi düğümü çözdü.

—Yaz bunu kardeşim dedi, yaz, nereye yazacaksın, ANAYASA'ya yazacaksın, gazeteye mi? Hele bir şikâyetimiz duyulsun. Şikâyetler çoğalsın. Elbet, bizim haklı isteklerimizin, şikâyetlerimizin bir sahibi çıkar. Bir yol gösteren, bizleri toparlayıp, kuvvetlendiren çıkar..

Bunları hehepimizin gazetesine, işçinin, köylünün ve mal müdüründe şahsiyet bırakmayıp kendine masa ya pan bu düzenden şikâyeti olan herkesin gazetesi olan İŞÇİ - KÖYLÜ'ye yazacağım, dedi.

Ayağı kalmıştı ki, Mümin emmi: "Biz, dedi 30.40 hane birliğiz, sizlerle beraberiz.. Söz söylemeye fırsat bırakmadan çıkıp gittiler. Kulağımda Mümin emminin şu sözleri çınlıyordu: " BİZ BU YELİ BÖYLE ESTİREN DÜZENİ BİR İYİ TANIRSAK DOSTUMUZU DÜŞMANIMIZI BİLİRSEK, DOSTLARIMIZLA BİRLİK OLUP DÜŞMANIMIZA KARŞI O MUZ O MUZA MÜCADELEYE GİRERSEK, BU YEL BÖYLE ESEMEZ, TIRPAN BİLEK KESEMEZ.

İŞÇİ-KÖYLÜ POSTASI

Şehit Arkadaşımız Taylan Özgür'ün Babasından mektup

Cumhuriyet ve Millet tehlikededir

Bizi sömüre sömüre illigimzi kurutan yabancı sermaye ve işbirlikçileri Cumhuriyet polisinin millet gözünden düşmesine sebep olmuştur. Polisin bugün kimi öldürecekli veya kimden rüşvet alacağı belli değil, polis Taylan'ı öldürür, devletin Vallsi de polis vazifesini yaptı derse, millet tehlikededir. Devletin Başbakanı Polis her yere girer, icabında çeker vurur, derse ve polis de bir Alman turistini çeker vurursa o zaman Cumhuriyet ve millet tehlikedir. Polisin rüşvet aldığı her gün gazetelerde okursak Cumhuriyet ve millet çok tehlikede demektir.

Türkiye'nin adliye tarihinde en çok görgü şahidi olan bir cinayetini faili bulunmazsa, hattâ polis tarafından kırk günden beri saklanırsa, hele hele adli makamlar bir şey yapamaz durumda olur. larsa, Cumhuriyet ve millet çok, pek çok tehlikededir.

Seçim sonunda sandıktan çıkan milletvekilleri Meclis ve Senato kürsülerinde açık açık Atatürk'e, 27 Mayıs'a saldırıyorlarsa Cumhuriyet ve millet tehlikededir. Oy almak için siyaseti kendilerine meslek yapanlar milletli aldatmak için din devletini kuracaklarını söylerse, gençliğe zibidi, Moskof piçi derse ve orduyu memleket meselelerinin söz sahibi saymazsa, Cumhuriyet ve millet tehlikede demektir. 3 Eylül 1969 günü (Bugün) gazetesindeki başyazıdan ötürü bir koğuşturma yapılmazsa Cumhuriyet ve millet tehlikededir.

Bir memlekette köylü domatesini on kuruşa, soğanını kırk kuruşa satar da, tüketici vatandaşlar domatesi yüzelliye, soğanı dörtüye alırlarsa ve bu işe, sandıktan çıkan, kendilerini herkesten çok vatanperver gösteren politikacılar bir çare bulamazsa millet çoğ çok; hem de pek çok tehlikededir.

Polis, jandarma ve kötü idare yüzünden yurttaş silâha sarılıp, dağa çıkmak zorunda bırakılıyor. sa, millet tehlikededir.

İşte o zaman Atatürk'ün Türk gençliğine hitabesinin ışığı altında, gene Atatürk'ün Orduya hitabesinin ışığı altında ve Atatürk'ün Bursa nutkunun ışığı altında bütün Kemalist devrimcilerin düşünmesi lâzım, Cumhuriyet ve millet tehlikede.

28/Ekim/1969

HASAN ÖZGÜR

Seçim ve Elbistan köylüleri

Elbistan köylülerinin çoğunluğu sandık başına gelmek istemiyordu. Sandık başına gelen seçmenler istemiye istemiye kolundan sürüklenerek getirildi. Silâh tehdidi altında ağaya oy vereceksin, diye getirildi.

Elbistan'da şimşekleri üzerine, bağımsız milletvekili adayı aşiret reisi Dinçer Söğütü ile dört sene AP de mebusluk etmiş bağımsız milletvekili adayı şeyh oğlu Ahmet Özsoy çekiyordu. ikisi de seçim öncesi köyleri dolaşmışlar ve köylerinden deliksiz oy istemişlerdir. Seçim günü köylüler sandık başında, görevlilerden başka ağayı ve adamlarını da görmüşlerdir. İşçilerin köylülerin gerçek önderleri ağanın ağından ağına baskısı karşısında bu sandıktan nasıl çıkacak? Ağaların baskılarına karşı çıkan köyler de olmuştur. Millî Demokratik Devrim saflarında birleşen Sevdilli köylülerinin TIP'e oy vereceklerini bilen ağalar, bu köye yakın adamlarını vazifelendirmişler. O yunu kullanan seçmenlerin bağımsız oy pusulası yerine birleşik oy pusulasını zarfa koyduğunu, zarfın kabalığından anlayan ağanın vazifeli adamlarından Mehmet Atlı Yapıcı, silâhını çekerek herkesi oyunu açık kullanacaktır. TIP'e oy verenlerin avradını... diye havaya ateş etmiştir. Devrimci köylüler derhal müdahale ederek ağanın adamlarını pasif duruma getirmişler ve mücadelelerinde kararlı olduklarına and içmişlerdir. Seçim öncesi kendi köylülerine bir konuşma yapan Hurman Tepebaşı köyünden Veli Gınlık da: Arkadaşlar, ağalar bizi Amerikaya satmıştır babalarımızın bağımsızlığı için kanlarını döktüğü Türkiye'de Amerikalıların ne işi var?, diyerek Maraş Kuruluş kahramanlarının: Kalede Fransız bayrağı dalgalanırken bize cuma namazı düşmez, diyerek kaleye yürüdüklerini misal göstermiş; Amerikan bayrakları Türkiye'de dalgalanırken bunlarla işbirliği yapmalarına müsaade ettiğimiz müddetçe biz sömürülürüz, biz horlanırsak, biz sandık başına ağaya oy vermek için sürüklenerek zorla getiriliriz. Biz Amerika ve onunla işbirliği yapan ağalara karşı mücadele vermeye mecburuz, dedi.

Yaşasın Tam Bağımsız Türkiye!
Yaşasın Tam Bağımsız Türkiye diye haykırınlar!
Kahrolsun Emperyalizm ve ona hizmet eden alçaklar!
FEVZİ KIRAL
Elbistan/MARAS

Liseliden mektup

Sayın ilgili arkadaş, Ben gazetemizi okuma ve abone olma mutluluğuna erişmiş binlerce köylü ve işçi ailesinden bir ferdim. Mutluyum, çünkü şimdiki kadar bizleri anlatan bir gazeteye abone oldum. Ama bizleri şimdiye kadar oyaltan ve uyutan elleri, yine bizleri kör ve sağır bırakmak için adresime gönderdiğiniz gazetem elimime geçmiyor. Bunu bilenler sordum ve bu işin postahane kararlı olduklarına and içmişlerdir. Seçim öncesi kendi köylülerine bir konuşma yapan Hurman Tepebaşı köyünden Veli Gınlık da: Arkadaşlar, ağalar bizi Amerikaya satmıştır babalarımızın bağımsızlığı için kanlarını döktüğü Türkiye'de Amerikalıların ne işi var?, diyerek Maraş Kuruluş kahramanlarının: Kalede Fransız bayrağı dalgalanırken bize cuma namazı düşmez, diyerek kaleye yürüdüklerini misal göstermiş; Amerikan bayrakları Türkiye'de dalgalanırken bunlarla işbirliği yapmalarına müsaade ettiğimiz müddetçe biz sömürülürüz, biz horlanırsak, biz sandık başına ağaya oy vermek için sürüklenerek zorla getiriliriz. Biz Amerika ve onunla işbirliği yapan ağalara karşı mücadele vermeye mecburuz, dedi.

de imha edildiğini anladım.

Sayın postahane personeli İŞÇİ KÖYLÜ gazetesini okumak istiyorsan onu aç ve oku ama geriye ver. Çünkü onu ben ve benim gibi bir çok arkadaşım o gazeteden faydalanıyoruz. Olsun. Bir kaç gün sonra elimize geçsin. Ama mutlaka ulaşsın. Gazeteyi sizlere ve sizin gibi binlerce insana tavsiye ederim. Çünkü gazetemizin bir sayısını okuyan kimse Türk milletinin nasıl sömürüldüğünü, maden ve petrolerimizin kimin için çıkarıldığını, çıkarılanın çilesini ve perde arkasında gizlenen Amerikan emperyalizmini de görebilirler.

Arkadaş, kendi kanını emenleri tanımak istiyorsan gazetemiz olan İŞÇİ - KÖYLÜ'yü oku. Ben bu gazeteyi okuyan binlerce öğrenci, köylü ve işçiden olan bir lise talebesiyim. Burdur Lisesi öğrencisi...

Bu memlekette arkamda bir dayım (torpilim) olmadı için adımı yazamıyorum.

Lise Öğrencilerinden BURDUR

Hapisteki devrimci

Devrimci Kardeşlerim, Emekçi omuzdaşlarımız için, bağımsızlık savaşı ve devrimci kardeşlerimiz, yurtlarında basıp öldüren arkadan kurşunlayıp kahpece vuran Emperyalizmin ahtapot kolları, bir gece yarısı İstanbul'da benim de yakama yapıştı boğmak için.

İşbirlikçilerin, beni susturmak için hakkımda tertipledikleri bir olay için, kollarına kelepçe takılıp Ulus'a getirildim. Ulus Ceza

evindeyim şimdi.

Kardeşlerim, emperyalizm ve işbirlikçileri, döktükleri devrimcilerin kanında boğulacaktır bir gün. Tam bağımsız Türkiye için, bağımsızlık savaşı veren güçleri kahpece vursalar da, kollarına kelepçe takıp zindanlara atsalar da, bu savaş sürecektir sonuna dek. Türkiye'de ilk defa orman sömürüsüne karşı baş kaldıran, Ulus köylülerine gönderdiğimiz İŞÇİ - KÖYLÜ gazetesinin, bütün köylüler tarafından okunduğunu, cezaevine gelen köylü arkadaşlardan öğrendim.

Birçok köye politikacıları sokmayan köylüler, baharda yine davet edeceklermiş sizi köylerine. GENÇLER, politikacılar gibi yalancı değil. Geldiler bize çok şey öğrettiler ve hem de gazete gönderiyorlar. Bizim gazetemizi, diyorlar. Selâm size tam bağımsız Türkiye için savaşan kardeşlerim. Selâm...

Yaşasın tam bağımsız Türkiye için savaşanlar! Kahrolsun emperyalizm ve uşakları!

GALİP ARSLAN
Ulus/ZONGULDAK

Aşıklara çağrı var

19 Kasım Cuma saat 21 de Yeni Tepebaşı Gazinosunda Türkiye - İş Sendikası İstanbul Aşıklar Yarışması tertipliyor.

Bağ kurmak için adres:

1) Divanyolu cad. 93/3 — Sultanahmet
2) Aksaray Migros yanı, Tecedüt sok. No. 34/3
Telf : 23 52 80

Not: Bütün toplumcu Aşıklar davetlidir.

MERT DAYANIR NAMERT KAÇAR

Mustafa Kemal Atatürk

Dağlarda tek

tek

ateşler yanıyordu.

Ve yıldızlar öyle ışıltılı, öyle ferahlılar ki Şayak kalpaklı adam

nasıl ve ne zaman geleceğini bilmeden

güzel, rahat günlere inanıyordu ve gülen bıyıklarıyla duruyordu ki

mavzerinin yanında,

birdenbire beş adım sağında O'nu gördü

Paşalar O'nun arkasındaydılar,

O, saati sordu.

Paşalar üç dediler

Sarışın bir kurda benziyordu

Ve mavi gözleri çakmak çakmaklı

Yürüdü uçurumun başına kadar

eğildi, durdu

Bıraksalar

İnce uzun bacakları üstünde yaylanarak

ve karanlıktan akan bir yıldız gibi kayarak

Kocatepe'den Afyon ovasına atlıyacaktı.

Böyle anlatıyor ozan Mustafa Kemal'i. Gözleri çakmak, çakmak ve sarışın bir kurda benzeyen bu adam, ülkemizi dört bir yandan kuşatan emperyalist gavurlara, karşı, köle olmamak için ayaklanan halkımızın başında, yeryüzünün ilk millî kurtuluş savaşını vermiştir.

Mustafa Kemal şimdi aramızda değil artık. Belki de istiklâl savaşına katılmış dedelerimiz, babalarımız da aramızda değiller. Ölenler dövüşerek öldüler, biz onların kutsal emanetleri korumak zorundayız. Eğer vatanımızın kutsal bağımsızlık bayrağı Amerikalılar tarafından yakılıyorsa, biz atalarımızın emanetine sadık değiliz demektir. Atalarımızı, Mustafa Kemal'i sevme demek, onların en temel ilkesi bağımsızlığımıza sahip çıkmak, onun tekrar kazanılması için mücadele etme demektir.

Düşman topu ile kılıcı ile girmişti yurdun her yerine. Erkeklerimizin başı eğik, kadınlarımızın yüreği kan sızarı idi. Taş taş üstünde, yer yerinde değil idi. Yeni doğan bebelerin yumuşacık ve taze vücutlarında biliniyordu emperyalistlerin süngüsü. Baştaki padişah Vahdettin bütün milleti satmıştı emperyalistlere. O, yalnız koltuğunda otursun istiyordu. Bazıları da kurtuluş imkânsızdır, Amerikan hakimiyetini kabul edelim diyerek emperyalistlerin ekmeğine yağ sürüyorlardı.

Fakat, ansızın, gözleri çakmak çakmak, sarışın bir kurda benzeyen bir adam, kalın ve gür bir sesle haykırdı, Anadolunun ortasında; YA İSTİKLÂL YA ÖLÜM. Dalga dalga büyüdü bu ses. Anadolunun bütün işçileri, köylüleri, bütün yurtseverleri bu parolanın etrafında kümelendiler. Bir iken on, on iken bin oldular, onbin, yüzbin demiri parmaklarıyla ezip silâh yaptılar.

Bartın'lı öğretmenden bir Hikâye Yurttaş! Bu gazozları içme!

SA YİDO

Vahdettin mektupları

Bir toprak ki üzerinde o. cak tütmeyiz, ot bitmez; atının, itinin, insanın ayak basığı yerden dert biter, duman duman çile tüterdi dört bir yana. Bir toprak ki çatır çatır çatlamış. Su yok, sulak yok, otlak yok. Bir dere var amma o da ağanın topraklarına akar nazlı nazlı. Ağanın topraklarında başlar, topraklarından geçerdi ıssız dağların ötesine. Gün ışığında ayrı, ay ışığında ayrı, kara gecede bir başka renk olurdu. Cana can katıp, be-roket sarardı her iki yana.

Bu dereye o yerdeki insanlar uzaktan bakar bakar da iç çeker, tarlalarında rahmet bekleyen; cılız, ölgün, ak ekinleri, evlerde ekmek ek-mek, diye sızlanan bebeleri hatırlar da ağlamaklı olurlardı. Ve de ışıltılı derenin yanına bile yaklaşamazlardı. Yaklaşamazlardı çünkü; ağa bir duysa, alttan alta bir şeyler çeviriyorlar, diye topunu değnekten geçirirdi. Korku dağları bekliyordu.

Böylece günler haftalara, haftalar aylara, aylar yıllara uzandı. Omürler bitti, dertler bitmedi. İnsanlar çoğaldıkça topraklar azaldı. Açlık, yoksulluk canlarına tak etti sonunda. Dayanamadılar. Düşündüklerini gizleyemediler artık. Bir araya gelip ulu dereden, söz ettiler. Çömeldiler kuru topraklar üzerine. Bazıları bağdaş kurdu. Çileler deryasına önce bir yaşlı girdi usuldan:

"Tarlalarımız ölümcüleştirdi. Boz ekinlerimiz boyunca rını büküldü. Bir damla rahmet düşmez oldu yüce gökten. Yüzümüz gülmez, karımız doymaz, çoluk çocuk evde perişan oldu. Bir rezilzik ki, diz boyu. Ne yapmalı?"

Bir başkası aldı:

"Ulu dereden kana kana su içmeyince canlanmaz bu topraklar. Dirilmez. Tek çıkar yol topraklarımızı ağanın topraklarına katmaktır. Hiç olmazsa çocuklarımızı kurtarmış oluruz. Nasılsa bir kez kara yazılmış bizim yazgımız" dedi.

Bunun üzerine biri:

"Toprağımız az da olsa, su-suzluktan çatır çatır çatlasa da gene bizim malımızdır. Ben toprağımı ağaya verip, kapısında köpekler gibi kemik bekleyemem," dedi. Se-si öfkeliydi. Kurşun gibiydi. Bundan sonra daha bir çok konuşmalar oldu. Ge-

çit vermez dağlardan söz e-dildi. Bazıları ellerindeki çöplerle toprağı karıştırıyor-du. Düşünceliydiler. Başları önlerine düşmüştü.

Sessizliği bir genç bozdu. Tüm konuşanları can kulağı ile dinlemişti bir köşede. Gözleri zeytin taneleri gibi kapkaraydı. Duruşu heybetliydi. Sesi gür ve canlıydı. Bu delikanlının adı Seyido'ydu. Önce ağır ağır başladı konuşmaya. Kendine güveni bütünüyle yükledi. Durgundu. Konuştu. Çıka-çıkıyordu amma, Çatık kaşları daha bir çatılıyor, zeytin tanesi gözleri daha bir irileşiyordu. Sözlerini şöyle bitirdi:

"Aç kalalım, açık kalalım, ağaya kul olmayalım. Kula kul olmaktan ölmek daha yeğdir. Hem neden ulu dereden bizler de yararlanmıyoruz, neden ekinlerimiz, be-belerimiz, mallarımız boşu boşuna kırılıyor, neden se-fil oluyoruz? Varalım soru-lu ağaya, konuşalım, dedi ve sustu. Onunla birlikte gökler de sustu, yerler de. Ağlayan çocuklar bile sustu. Vızıldayan sinekler vardı yalnız. Ne bir ses ne bir nefes. Yillardan beri böyle bir konuşmayı o yerlerde kimse yapmamıştı daha. Ne Sayido'nun babası, ne de atası. Kimse ulu dereden yararlanalım, dememişti. Diyemişti. Anlaşılan Sayido canına susamıştı. Ağa bir duysa parçasını bırakmazdı şu kötü dünyada. Yazık olacaktı, yazık olacaktı ki bu acıya dağlar taşlar dayanmaya-caktı. Bir de oğlu vardı altı yaşında.

Beri yanda ağanın adamları durur mu hiç, haberi u-laştırmışları bile. Hem de piyeyi deve yaparak. Başlarında Sayido var, demişlerdi. Bu alçaklar, bu namussuzlar, bu aşşğılık yaratıklar yüzünden az mı sürülen kovulanların toprakları da ağanın topraklarına katıl-mıştı sıcağı sıcağına. Kimse de gık diyememişti. Ağa bu, denir miydi hiç!..

Ağa söylenenleri dinledik-çe renkten renge, şekilden şekile girip, sövüp saymıştı. Nasıl sövüp saymasın, gözleri açılıyordu herkesin. Yerin de duramıyordu bu yüz-den. Bir ayı gibi homurda-nyordu. Sonunda, üç karı-sından olma oniki oğlunun altısını sağına, altısını solu-

na; yordakçılarını da arkasına alarak azgın bir boğa gibi çıktı evden.

Saatının altın zincirleri güneşte bir yanıp bir sönu-yordu. Çizmeleri de karaydı. Kapkaraydı. Gıcır gıcırdı. Yürüdükçe ayaklarının altın-da çatlak topraklar, cılız ekinler çitir çitir eziliyordu. Birden durdu. Oniki oğlu ve adamları da durdu. Uzun uzun yöresine bakındı. Gözlerinde yabancı, tutkulu, bir tuhaf parıltılar vardı. Tam sırası, dedi içinden tam sırası, bu toprakları almanın tam sırası. Kurnazca sirit-ti. Oniki oğlu ve itleri de sirit-ti. Yürerkleri çamur gibiydi. Kötü bataklık gibiydi. di...

Çocuklar ağanın geldiğini yetiştirdiler hemen. Herkesin yüzü korkudan kireç oldu, taş kesildi. Ağızlar kurudu, kırış kırış alınlar daha bir kırıştı. Ağa oniki oğlu ve casusları ile geliyordu. Bunu yaşlılar gördü. Damlardaki kadınlar çocuklar gördü. Çö-melenler, bağdaş kurup odu-ranlar ayağa kalktı. Kerten-keleler, sıçanlar deliklerine kaçtı. Yel esmez oldu.

Ağa bir azrail gibi hisim-la dikildi Sayido'nun önüne. Tepeden tırnağa süzdü. Sayido'nun duruşu gene de heybetliydi amma, Cesurdu. İnce bir gülümseme gelişi o-turmıştu ağzının kenarına.

"İzin ver ağa, anlatayım, dedi. "Bizim derdimiz çok, çilemiz kocaman. Aha şu ge-çit vermez dağlar kadar... Sayido sözünü bitirmemişti ki daha, birden ağanın elin-de ışıltılı bir tabanca parladı. Sayido'nun aç karnına beş kurşun doldu arka arkaya. Sayido'nun dertleri yü-reginde, elleri karnında kal-dı. Yıkılmamıştı daha. Dim-dikti. Geriye döndü. Puslu gözlerle baktı tüm dostlarına. Elleri kan revan. Tek tek baktı. Altı yaşındaki oğlu ağlamıyordu. Dal gibi kadını ağlamıyordu. Hiç kimse ağlamıyordu. Herkes, her şey donmuştu. Yalnız bir şey vardı donmayan: Gözler. Gözlerde beliren o korkunç ışıklar. Kin, nefret, öç ışık-ları. Sayido, aradığını bul-muşçasına gülümsedi. "Ağa gücünü yitiriyordu artık. İnsanlar uyanıyordu." Bunu gördü Sayido. Sonra çatlak topraklara kapandı birden.

Çatlak topraklar su yeri-ne kana kana kan içti...

Tutkulu gazozlar kanser yapıyor

Son yıllarda yurdumuza geniş çapta sokulan, yabancı gazozların zararlı olduklarını biliyoruz. Amerika Birleşik Devletlerinde yapılan bir takım araştırmalardan sonra "Kanser Yapıcı, olduklarının anlaşılması üzerine hocamız Doç. Dr. Osman Nuri Koçtürk'e baş vurarak bu konuda ne düşündüğünü ve halkımızı bu beladan kurtarmak için neler yapabileceğimizi sorduk. İşte ona sorduğumuz sorular ve aldığımız cevaplar:

Soru — Son yıllarda yurdumuzda geniş çapta kullanılmaya başlanan yabancı gazozlarda kanser yapıcı maddelerin olduğu söyleniyor. Bu gazozların tatlandırılmasında kullanılan cyclamate maddesinin zararlı ve kanser yapıcı olduğunu Amerikalılar açıklamışlar. Bunun üzerine Amerika ve diğer ülkelerde geniş tedbirler alınmış doğru mu?

Cevap — Cyclamate şeker tadı verdiği halde, şekerden ucuz ve bazı Amerikan ilaç firmalarının yapıp sattığı bir maddedir.

Şekerden daha ucuz olduğu için meteliği hesaplayan Amerikalılar bu maddede gazozların tatlandırılmasında ve şeker yemesi uygun olmayan şeker hastalarının ilaçlarında kullanıyorlardı. Sonra bunu araştırma konusu yaptılar. Denemelerinde hayvanlarında kanser yaptığını görünce yasakladılar.

Soru — Bu gazozlarla bu ilaçlar bizde de satılıyor mu?

Cevap — Sağlık Bakanlığı gazozların patentlerine bakmış, patentlerde yazılı olmadığı için yok diyor.

Soru — Peki dilekçede ki açıklama ile gazozların terkibi birbirini tutuyor mu?

Cevap — Orasını Allah bilir. Bizim yetkililerimiz orasını pek araştırmak isteseler de imkânları yok. İlaç rezaleti ortada duruyor. İlaçlar böyle olunca ga-

zozlara neler olmaz...

Soru — Anayasa'nın 52. maddesi, halkın gereği gibi beslenmesi ve bu çeşit belalardan korunması için devlete gerekli tedbirleri almasını emretmez mi?

Cevap — Anayasa böyle der amma, Sağlık Bakanlığı yetkileri şimdilik besin kontrolü yerine Doğum Kontrolü ile ilgilenmeyi yeğ görüyorlar. Çünkü Doğum Kontrolü için Amerikan Yardım Kuruluşu (AID), Ford Vakfı Rookefeller Vakfı bol bol dolar veriyor. Bu dolarları Hacettepe Üniversitesi le Sağlık Bakanlığı hem harcıyor, hem de analarımızı bacılarımızı kısırlaştırıp memurlarına yük-

sek ücret veriyorlar. Besin kontrolünün gereğince yapılmaması ile çoğunun çanına ot tıklar.

Bakan zeytinyağlarına makine yağı karıştırıldığını kendisini iyice sıkıştırdığımız için bize 67 ilde 67 besin kontrol laboratuvarı kurmayı vademişti amma kurmadı. Milleti aldattı. Kuracağını da ummuyoruz. Kurmaya kalksa uzmanı yok...

Soru — Peki bu gazozları Amerikalı, Yugoslavyalı içmezken biz içecek miyiz?

Cevap — Akli olan içmez. Ve içilmemesi için yurttaşlarımızı uyarmalıyız.

Soru — Bakanlığın birakılması bir tarafa o halde bu konuda siz ne düşünüyorsunuz?

Cevap — Bana kalırsa bu gazozlar sağlık bakımından sakıncalı içecekler haline geldi. Öncelikle içinde ne olduğunu bilmiyoruz. Kimse yoğurdum kara demez.

Amerikalının canı gibi bizimki de can ve onunki ka-

dar değerli olduğuna göre mademki hükümet almıyor bu tedbirleri, bizzat kendimiz almamız. Yabancı gazozları içmemeliyiz.

Soru — Radyo reklamlarına ne deyelim. Kafamız şışıyor bu gazoz reklamlarından?

Cevap — Radyo söylenenlerin gerçek olup olmadığını araştırmıyor. Hatta gerçekleri yayınlamıyor. Bu reklamları parayla yayınlıyor.

Soru — Cyclamate adı verilen bu zararlı madde ülkemize giriyor mu?

Cevap — Türkiye'ye yılda 45 ton cyclamate getirilmemiş bunun 5 ton kadarını ilaç endüstrisinin de kullandığını biliyoruz. Geri kalanı şeker yerine kullanılıyor herhalde, tatlı bütün yiyecek ve içeceklerden şüphelenmek lazım. Benim kanıma göre Türk toplumu bu 40 tonu yedi bile... Biz daha neler yemedik zeytinyağımıza makine yağı karıştırdılar da ne oldu onu da yedik. Bütün millet ülser oldu. Midederi, içorganları hastalandı.

Soru — Bu madde kanser yapar mı dersiniz?

Cevap — Bundan emimim. Tabiat'ın bulunmayan her çeşit madde kanser yapabilir. Amerika ve Avrupa ilaç endüstrisi bunları önce geri ülkelerde deniyor ve sonra kendi halkına yediriyor. Işınlandırılmış buğday da önce bize yedireceklerdi. Engel olduk. Şimdi bu belâ var başımızda. Benim asıl korktuğum şudur. Cyclamate şimdi Amerika'da yasaklandı. Bağımsız ülkeler bundan sonra Cyclamate'li gazozları ülkelere sokmazlar. Yabancılar elde biriktirmiş olan stokları eibete sokmaya atmayacaklar. Bunların Türkiye, Hindistan, Pakistan gib ülkelere satılmasından korkuyorum.

Çocuklarımız içtiği süttözü, ithal ettiğimiz buğday ve yağ gibi maddeler ülke-ye kontrol edilmeden giril-

mana. Her zaman böyledir bu. Bakarsın düşman gelir vatanın her köşesine. Bir kısım insanlar seslerini çıkarmazlar, susarlar. Kapılarını kapatırlar. Başı dik, alını açık yaşamaktansa, köle olarak yaşamayı tercih ederler. İşte Sultan Vahdettin ve Damat Ferit gibi vatani satarlar üç kuruşa.

Fakat bunu kabul eder mi Türkiye'nin işçileri, yurtseverleri? Haykırırlar hep birlikte: YA İSTIKLAL YA ÖLÜM!

Gün olur, ak koyun kara koyun belli olur. Gün olur, vatanını seven vatanını sevmeyen belli olur. Bu topraklar, üzerinde doğuşenlerin, üzerinde çalışanlarıdır. Bakalım ne diyor şairi:

Ateşi ve ihaneti gördük

Ve kanlı bankerler pazarında

Memleketi Alamana satanlar

Yan gelip ölümler üzerinde yatanlar

düştüler can kaygusuna

ve kurtarmak için başlarını halkın gazabından

Karanlığa karışarak basıp gittiler

Yaralıydı, yorgundu, fakirdi millet

en azılı düvelerle dövüşüyordu fakat,

dövüşüyordu, köle olmamak için, iki kat

iki kat soyulmamak için

Böylece dövüştü halk. Yedi düveli yendi. Binlerce can verdi, emperyalzmi yenmek için. Bir gelin gibi mahzun uzanan toprak dirildi. Ağaçlar canlandı. Özgürlük ve bağımsızlık kanla yazıldı toprağa.

yor. Bunlara karşı yurttaşın sağlığı için mücadele ettiniz mi sizi lekeliyorlar.

Karşı tarafa yordakçılık eden satılmış ve şartlanmış bilim adamları da var... Halka gerçeği anlatmak çok zor. Kanser yapıcı madde yalnız cyclamate

değildir. Renk, koku ve lezzet için kullanılan birçok madde var. Fakat kontrol yok. Kanser vakaları ile kalp ve sindirim sistemi hastalıkları mütemediyen artıyor daha da artacaktır. Yabancı gazozlar köyle-re kadar girdi. Bunu içtikten başka güneşte yanarlar da var. Bu gazozları yapan şirketler getirdiklerinden daha çoğunu kâr olarak ülkelere astardılar

bile. Bize büyük zararlar veriyorlar. Biz büyük bütünü yük lâflar ederken, adamlar bizi gazozla, yağla, buğdayla hem sömürüyor hem de öldürüyorlar. Yaşayanlar margarinerlerle, gazozlarla, bozuk ilaçlar, bozuk konserveler ve süte aşımına uğramış üretim artığı yavan süttözü ile hasta e-dilerek öldürülürken, doğacak olanlar ana rahmine düşmeden gebeliği önleyici

haplar ve helezonlarla yok ediliyorlar. Türkiye emperyalizmin sömürgesi olarak kaldıkça ne halkın sağlığı düzelir ne de gıdalarımız. Ancak, işçiler, köylüler ve bütün yurtseverlerin mücadelesi sonucunda kazanılacak zafer bu işi sağlar.

Benim kişisel kanıma göre gazozun ve Doğum Kontrol haplarının girdiği ülkelerde Vietnam'dan daha çok adam öldürülüyor. Fakat bu insanlar neden ve kim tarafından öldürüldüklerini hiç bir zaman bilemiyor. Birini veya birşeyi suçlamak istedikleri zaman kaderi suçluyorlar. Fakat milyonlarca insanı öldüren gerçek kaatil zaman gelince anlaşılacaktır.

Bu katil bütün dünya halklarının baş düşmanı Amerikan emperyalizmidir. Ergeç halkımız emperyalizmin sömürüsüne ve hakimiyetine son verecektir.

Bağımsız bir ülke duruma geldikimizde; zararlı maddelerle halkımızın zehirlenmesine ve yabancı sermayenin halkımızın sağlığını bozarak milyonca lira kazanmasına imkân verilmeyecektir.

İŞÇİ-KÖYLÜ

GAZETESİ

15 günlük gazete * Sahibi ve sorumlu Yazı İşleri Müdürü: Ömer Ozerturgut * Teknik Yönetim: Esel İnanç * İdare yeri, yazışma ve abone adresi: Divanyolu Cad. 83/3 Sultanahmet - İSTANBUL. Telefon: 27 39 61 * Ankara Bürosu: Süleyman Sırrı Sokak 2/12 * Ankara Telefon: 12 74 17 * Dizgi - Tertip: Yüksel Matbaası * Bas. k. Vatan Matbaası * Yıllık Abonesi: Yurt içi 6 lira, Avrupa uçak posta 30 lira. İlan: Santimi 30 lira * Yayın İlanları % 50 indirimlidir.

Erdemirli işçiler

(Başarafa 1. sayfada) İktisatçıların tarafından kırılmıştır. İşçiler ve işçiden yana namuslu mahalli sendikacılar direndikçe, işbirlikçiler tarafından yeni yeni o. yunlar tezgâhlanmış; işçiye baskı yapılmış, olmayınca aldatma yoluna gidilmiş, bitip tükenmek bilmeyen «uyuşma toplantıları» düzenlenmiş. «Bugün oluyor — yarın olacak, tekerlemeleri ile işçinin mücadele heyecanı söndürülmek istenmiştir.

İşçilerin son grevlerinin işbirlikçiler tarafından kırılmasından sonra, mahalli sendikacılar, Türk - İş yöneticileri tarafından «acele» Ankara'ya çağırılmışlardır. Mahalli sendikacılar, Ankara'da tam 20 gün, «uyuşma» için, toplantıdan toplantıya sürüklenmiştir. Hakları alın, madan grevi kaldırmak, grev kaldırıldıktan sonra tekrar «uyuşma müzakereleri»ne oturmak ne demektir? Bunun açık anlamı, işçi haklarının işverene peşkeş çekilmesi demektir. Türk - İş yöneticileri, bir kısım mahalli sendikacıyı da kendilerine âlet ederek AP iktidarının ve işbirlikçi işverenin kuyruğuna takılmışlardır. Oyle ki, işveren, sendika ile adeta alay etmeğe başlamıştır. Nitekim işveren, evvelce protokolü bağlanan işçi haklarını bu defa veremeyeceğini söylemiştir.

Sabırları taşan Erdemir işçileri, Türk-İş'e bir telgraf çekerek, mahalli sendikacıların derhal Ereğli'ye gönderilmesini istemişlerdir. Sen-

dikacılar son grevden 20 gün sonra Ereğli'ye dönebilmişlerdir. Sonucu merakla bekleyen ve artık kendi inisiyatiflerini kullanmağa karar veren işçiler, bu defa da Ereğli'de, Metal-İş Federasyonu 2. Başkanı Mustafa Patırna tarafından oyalanmağa başlanmışlardır.

2 Kasım günü, Maden - İş Sendikası bir toplantı düzenlemiştir. Kalabalık bir işçi topluluğunun izlediği bu toplantıda, AP iktidarı - işbirlikçi işveren ve Türk - İş ile işçiler arasındaki çelişki ortaya konulmuş ve bu arada konuşan işçiler, meseleyi objektif koyarak, Amerikan emperyalizmine ve işbirlikçilerine şiddetle çatmışlar, işçi haklarını engelleyenlerden aslında Amerikan sömürgecileri ile onların yurttaki ortaklarının olduğunu söylemişler, mücadelenin bizzat işçiler tarafından sürdürülmesi gerektiğini önermişlerdir.

Oyleyse Erdemir işçileri ve işçiden yana, namuslu mahalli sendikacılar ne yapmalıdırlar?

1. Erdemir'in yiğit işçileri mücadelenin başından beri haklarına yönelik kararlı adımlarını kösteklemeğe çalışan Metal-İş Federasyonu ile Türk - İş'i karşılarına almamalıdır.

2. İşçiden yana, namuslu mahalli sendikacılar ne yapmalıdırlar? Metal-İş Federasyonu yöneticilerini devirmek için mücadele etmelidirler. Çünkü açıkça ortaya çıkmıştır ki, bu sendikanın üst kuruluş-

ları, işçi mücadelesini sonuna kadar destekleyecek dürüstlükte değildir.

3. İşçiler, namuslu işçiden yana mahalli sendikacılarla bir birlik oluşturarak mücadelenin bundan sonrakı dönemini bizzat kendileri sürdürmelidirler.

4. Şimdiye kadar pasif bir tutum içinde gözüken Maden-İş Sendikası daha aktif bir tutum içine girmeli ve haklarını almakta kararlı olan bu kitleyi sonuna kadar desteklemeli ve örgütlenmelerine yardımcı olmalıdır.

Erdemir'in yiğit işçileri şunu hiç unutmamalıdır: İşçilerin mücadeleleri, bir toplu sözleşme dönemi içinde halledebilecek mücadelelerden değildir. Mücadele devam eder. Ta ki, Amerikan sömürgecileri ve yerli ortaklarının sömürsü ortadan kaldırılmaçaya kadar!

İşçiler, yiğit işçiler! Mücadelemize devam edelim! Haklarımızı hasır altı etmek isteyenleri dize getirelim!

Yaşasın tam bağımsız gerçekten demokratik Türkiye!

Alpagut

(Başarafa 1. sayfada) ren tarafından bugüne kadar uyutulmuştur. İşçiler Ağustos, Eylül aylıklarını, Ekim de gelip geçtiği halde alamamışlardır. 27 Ekim'de verilmesi gereken ikramiye de uyutulmak istenmektedir.

Alpagut kömür işletmesi-

Siyasi af Milli

(Başarafa 1. sayfada)

Bugün AP iktidarı bütün bunları yaparken, diğer partilerdeki gerici yöneticilerin desteğine güvenmekte. Gerçekten bu gerici unsurlar, sandıktan çıkma yolunun Amerikan emperyalizmine hoş görünmek olduğunu bilerek, af yolunda AP ile yarış etmektedirler.

Halkımızın Milli Demokratik Mücadelesi karşısında kurulan bu karşı devrimci ittifaktan aştan umduğu nedir? Kimler, niçin affedilmek istenmektedir?

İşçi - Köylü davasını savunanlar yıllarca hapislerde sürdürülürken, işkenceye uğratılırken, devrimci gençler sokak ortasında polis tarafından kurşunlanırken, Anayasada yazılı gösteri yürüyüşü hakkını kullanan yurtseverlere yobaz sürüleri saldırtılırken, polisin yardımıyla cinayetler işlenirken, kılımlı kıpırdatmayanlar, şimdi neden birdenbire affedici olmuşlardır.

Türk Ceza kanununda işçi ve köylülerin her türlü devrimci davranışının karşısına dikilen iki madde vardır: 141 ve 142. maddeler. Emperyalizm ülkemize nüfuz ettikçe, şimdiki af meraklıları bunları şiddetlendirecek işçi - köylü davasının karşısına dikilmişlerdir. Bu maddelerin mahkûm ettiği nice işçi - köylü savaşçısı hapislerde çürümüştür, ve çürümektedir. Bu durum karşısında işbirlikçilerin vicdanları, şimdi mi titrektedir?

Bu soruların evabı afçılarla, affedilmek istenenlerin kimliklerinde yazılıdır.

Affedilmek istenen DP'çiler 2. dünya savaşı sırasında karaborsacılık gibi yollardan bitki kanlanmış vurucu tüccar ve tefeciler ile toprak ağalarının oluşmuş bir siyasi şebekenin elebaşlarıdır. Bunlar 1950 de Amerikan emperyalizmini yurda sokmak üzere iktidara gelmişlerdir. İşbaşında kaldıkları sürece, petrolü, müzi, madenlerimizi Amerika komisyon karşılığı satmışlardır. «Yabancı sermayeyi teşvik kanunu» ile memleketi yabancılara peşkeş çekmişlerdir. Amerika ile işbirliği ederek yurda montajcı sanayi sokarak milli sayimimizin kurulmasını önlemişlerdir. Silah yardımı maskesi altında silah fabrikalarının yokedilmesini sağlamışlar, ordumuzu Amerika'ya bağımlı duruma getirmişlerdir. Bizim gibi Milli Kurtuluş Savaşı vermekte olan Kore halkı üzerine kahraman Mehmetçiklerimizi gönderip, Amerikan menfaatleri için öldürmüşlerdir. Memleketin çeşitli yerlerine Amerikan mektepleri açılarak Milli Kültürümüzü yoketmeye çalışmışlardır. Bunlar Amerikan bütün resmi dairelere uzman, danışman diye casuslar yerleştirmesine göz yummuşlardır.

Bağımsızlığımızı satarak bizi altından kalkmaya, çağımız borçlara sokmuşlardır. Çalışan insanların alın terini tefeciye, ağaya, vurguncuya peşkeş çekmişler, işçilerimizin, köylülerimizin yoksul kalması pahasına «Her mahallede bir milyoner» yaratmaya çalışmışlardır.

İşte 27 Mayıs hareketi bu adamları yıkmıştır. Ve milletimiz adına bu adamların alınna hakettikleri «vatan hainliği, damgasını vurmuştur. Bir daha da siyaset sahnesine çıkmalarını yasaklamıştır.

Peki bu adamlara siyasi haklarını iade etmek istiyorlar kimlerdir?

Bunların bayraktarlığını yapan AP de DP gibi Amerikan ortaklarının, tefecilerin, ağaların partisidir. 27 Mayıs'ta yapılan ileri hareket işçi ve köylülerle sağlam devrimci bağlar kuramayınca Amerikan ortakları yeniden iktidara gelmiştir.

AP bu bakımdan DP den farksız ve onun devamı olan bir partidir. Bunun böyle olduğu apaçık meydandadır. Ülkemiz bugün daha çok Amerikan boyunduruğu altındadır. Dış borçlar bugün daha çoktur. İşçiler köylüler hergün yoksullaşmaktadır. Krediler zenginlere

Sancak Tül Fabrikası Esir kampı oldu

Muhabirimiz AKIN ETAN bildiriyor) İstanbul'un Safraköy sem.

Harbetmek daha kolay

(Başarafa 1. sayfada)

— Sabahın ezanına ne kaldı ki diyor Halil Çavuş. Sabahleyin vururum yola doğru Meclise. Askeriyeden aldığım rapor var. Hele en cebinden kağıtlar çıkararak raporu gösteriyor. Yabancılarım var diyor. Sağ alt gözünün altından girip, boynundan çıkan kurşunun izlerini gösteriyor. Bacakları, göğsü, kasiği hep şarapnel ve kurşun yaraları Halil Çavuşun. Hepsini gösteriyor. Maşını vermiyorlar kurban diyor. Sonra anlatıyor;

— Asım Elâzığ'lı sonra Muğla Yatağın'ın Hacıbayram köyüne gelmişiz. Çanakkale'de boynumdan yaralandım, parmağım sakat kaldı. Enver Paşa gümüş madalya verdi. Yunan Harbinde Sakarya, Dumlupınar, Alaşehir, Salihli, Manisa, Sabunbellinde döktük Yunanı denize. Sekizinci Fırka 5. Kolorduda suvarı çavuşyudum. Bornova'dan İzmir'e ilk girenlerdendim. Savaş yaralarımı Bornova'da aldım. 16 sene askerlik yaptım. Üç kardeş gittik harbe, biri Cihanda, ötri Yunan'da öldü. Döndüm

tinde bulunan Sancak - Tül fabrikasının işçi düşmanı patronu işçilerin asgari ücret

ret hakkını uygulamamakta, işçilerin bir sendika içinde birleşmesine engel olmakta, işçilerle temas kuran Teksif Sendikası görevlilerine kendi satılık adamlarını saldırmakta ve haklarını arayan işçileri kanunsuz olarak işten çıkarmaktadır. Patron, bugüne kadar 85 işçiyi haksız yere işten çıkarmıştır. Son olarak, fabrikaya «Ayvalık» tan genç kız işçiler getirilmiştir. Bu işçilere karşı, patron tam bir «esir kampı» zorbahçı uygulamaktadır. Kız işçilerin fabrika dışına çıkmasını yasaktır. Kendileri çuvaldan yataklarda yemek hanede yatıp kalkmakta ve mesai saati dışında başları na beki dikilmektedir.

Bütün bu zorbalıklar karşısında, işçiler dostlarıyla düşmanlarını daha iyi tanıtmaktadırlar. Patronun bas. kı ve tehditleri, işçileri yıldırmayacaktır.

Geçtiğimiz hafta, İŞÇİ - KÖYLÜ gazetesini, fabrikanın bulunduğu Safraköy'de satan arkadaşlar, Sancak Tül işçileriyle konuşmuş ve işçi kardeşlerini haklı davalarında sonuna kadar destekleyeceklerini belirtmişlerdir.

Amerikalılar işçilerimizi kanunsuzca

Yurdumuzun İki yerinde

(Baştarafı 1. sayfada)
yalnız Amerikalılar girebiliyor. Depolar Amerikan kuvvetlerinin muhafazası altında Türklere düşen iş, buradaki Amerikalıların istihbarat ve güvenliğini sağlamaktan ibaret. Tel örgünün dışında Türk muhafızları var.

Amerikalı sevgilisiyle konuşurken coşar, telefonu yere atar, kırar. Camları indirir. Gel tamir et, derler. Bıktık bunların askerî vazifeye ilgisizliği. İçeride refah manzarası, dışarıda perişan durumda Mehmetçik. Üs için deki bekçi köpeklerin bile maması Almanya'dan gelmekte...

Mustafa Kemal'in bağımsızlık ordusunu böyle durumlarla karşı karşıya getirenler işbirlikçileridir. İktidarın başkanı AP'li Süleyman Demirel halâ utanmadan üs yok tesis var, diyerek Amerikalı emperyalistlerin borusunu öttürmektedir.

Satılmışlar Amerikalıların çıkarlarını savnadursunlar Mustafa Kemal bizlere şöyle sesleniyor:

HER SAFASI İLE DÜŞÜNÜLMÜŞ, HAZIRLANMIŞ YÖNETİLMİŞ VE ZAFERLE SONUÇLANDIRILMIŞ OAN BU SAVAŞLAR, TÜRK ORDUSUNUN, TÜRK SUBAYLARININ VE KOMUTANLARININ YÜKSEK GÜÇLERİNİ VE YİĞİTLİKLERİNİ TARİHTE BİR DAHA TESBİT EDEN ULU BİR ESERDİR.

BU ESER, MİLLETİN ÖZGÜRLÜK VE BAĞIMSIZLIK DÜŞÜNCESİNİN ÖLÜMSÜZ ANİTİDİR. BU ESERİ YARATAN BİR MİLLETİN ÇOCUĞU, BİR ORDUNUN BAŞKOMUTANI OLDUĞUM İÇİN SEVİNCİ VE MUTLULUĞUM SONSUZDUR.

MUSTAFA KEMAL
Bu zaferleri yaratan bir ordunun subayı bugün ülkemizde kurulmuş NATO üslerine Amerikalılar tarafından sokulmamaktadır. Refik Tugral'ın bu konuda anlattıklarını dinleyelim:

Üs komutanı Amerikalı Albay, bizi büyük bir merasimle karşıladı. Albay, kentin, kulüp, yemekhane, mutfak gibi tesisleri gezdirdi. Biraz ötedeki etrafı demir kafesle çevrili "gerçek üs" se doğru ilerledim. Amerikalı Albay yolunu kesti;

— Giremezsiniz! Buraya ancak Amerikan uyrukları yetkili kişiler girebilir.

— Ben ordu komutanıyım. Bulduğumuz bölge bana aittir. Albay... giremeyeceğim yer olamaz.

Amerikalı Albayın cevabı kesindi,

— Emir böyle...

Refik Tugral,

— Bu, hükümler hakkımızda tecavüz değil mi?

Amerikalı Albay, Ama ikili anlaşmalar var... Bir viski alamaz mısınız paşam?...

İşte bu günlere geldik? Amerikan emperyalistleri yurdumuzu bir sömürge gibi kullanmaktadırlar artık Amerikan emperyalizminin işbirlikçisi iktidar bu durumu gözlerden uzak tutmak için elinden geleni yapmaktadır.

Daha dün Deniz Harp okulu öğrencileri Sinop'ta NATO üssüne sokulmadılar. Daha dün Amerikan 6. filosu Kıbrıs'a giden gemilerini zinin önünü kesti. Amerikan Başkanı Johnson'un İnönü'ye yazdığı mektubu daha kimse unutmadı.

Taylan Özgür'ü daha kimse unutmadı.

Daha dün bayrağımızı yırttılar.

BAYRAĞIMIZI YIRTAN AMERİKAN EMPERYALİSTLERİNİN ÜLKEMİZDEKİ 101 ÜSSÜNDE HALA AMERİKAN BAYRAKLARI SALLANMAKTADIR.

YURTSEVERLER!

Gün durmak günü değildir. Eğer vatanımızı seviyorsak, Amerikan emperyalistlerine karşı milli cepheye birleşelim. Bütün işçiler, köylüler, esnaf ve zanaatkarlar, memurlar, subaylar, gençler, ihtiyarlar, vatani seven herkes!

Mustafa Kemal'in milli kurtuluş ölümsüzünü canlandıralım. Milli cepheyi çelikleştirelim.

Amerikan üslerindeki Amerikan bayraklarını söküp, oralara kendi ay yıldızlı bayrağımızı çekebilmenin tek yolu budur.

Mustafa Kemal'in bağımsız Türkiye'sini yeniden kurabilmenin tek yolu budur.

YA İSTİKLÂL YA ÖLÜM! İŞTE GERÇEK KURTULUŞ İSTEYENLERİN PAZAROLASI.

daresizdir. Yetkililer imza koydukları toplu sözleşmeye uymamalarına sebep olarak mali imkânsızlığı ileri sürmektedirler. Bu iddianın ne kadar yersiz olduğunu işçi mücadelesinin yığıtçe bir örneğini vermiş olan işçiler şöyle ortaya koyuyorlar: "Biz 34 günlük yönetiminiz sırasında 340 bin lira hasılat elde ettik, işçi ücretlerini rahatça ödediğimiz gibi yatırım da yapıyorduk. İşçilerin belirttiklerine göre bu durumun tek sebebi; işverenin sorumsuzluğu, işçinin düzensizliği ve idarecilerin yetersizliğidir.

Ayrıca Çorum Valisi İşletmenin Türkiye Kömür İşletmelerine devri konusunda işçilere verdiği sözü bir buçuk aydır yerine getirmemektedir.

Bu durum karşısında haklarını alma konusunda tecrübeli, yığıt, Alpagut işçileri direnmeye karar vermişler ve işverene tanıdıkları mühletin bitmesini beklemekteler. Haklarını almaya kadar, hiç bir şeyden yılmadan, mücadele edeceklerini söylemektedirler.

Sendika temsilcileri işçilerin yanında olduklarını, işçilerin ne yapsalar haklı olduklarını söylemişlerdir.

Bütün işçiler, köylüler, yurtsever aydınlar Alpagut işçilerinin mücadelesini desteklemekte, onların bir an önce zafere ulaşmasını istemektedirler.

Yaşasın Alpagut işçilerinin haklı mücadelesi!

Doç. Dr. Türktkaya Ataöv

290 sayfa

12,50 lira

Adres :

P. K. 100

Cebeci Ankara

Af konusunda AP'nin kuyruğuna takılan CHP ise emperyalizme hoş görünme manevrasında olan bir kısımlı yöneticilerin etkisi altında kalmıştır.

Görülüyor ki affetmeye çalışanlar ile, affedilmeyi bekleyenler aynı halk düşmanı çevrelerin temsilcileridir.

Anayasa'nın başlangıcında şöyle denmektedir; "Anayasa ve hukuk dışı tutum ve davranışlarıyla meşruluğunu kaybetmiş bir iktidara karşı direnme hakkını kullanarak 27 Mayıs 1960 devrimini yapan Türk Milleti..."

Bu ifadeden anlaşılıyor ki, Türk Milletinin "Anayasa ve hukuk dışı davranışları görülen meşruluğunu kaybetmiş, iktidarlara karşı direnme hakkı vardır. Ve bu hakkı 27 Mayıs'ta kullanmıştır. Geretiğinde gene kullanacaktır.

İşte şimdi bu adamların affi ile sağlanmak istenen şey bu direnme hakkının ortadan kaldırılmasıdır. Bu affın tek amacı, emperyalizme, ağalığa, tefecillığe karşı mücadele veren işçileri, köylüleri gençliği, yurtsever aydınları yıldırma, geriletmektir. Türk milletinin milli demokratik mücadelesinde ileri bir adım olan 27 Mayıs'ın getirdiklerini ortadan kaldırmaktır.

Yapılan sahte seçimlerin sonucu bu işi yapabilmek için yeterli sananların, işçilerin, köylülerin, devrimci gençliğin ve ordumuzun direnci karşısında kalacakları muhakkaktır.

Esasen bunun böyle olacağı ve olması gerektiği de Anayasamızda yazılıdır. Milletimiz işte bu yüzden Anayasayı "Hürriyete, adalete ve fazilete aşık evlatlarının uyanık beççiliğine emanet etmiştir."

Bu durumda Amerikan emperyalizmi ve ortaklarının 27 Mayıs'ı ortadan kaldırma çabalarına karşı omuz omuza var gücümüzle mücadele edelim. Amerikan emperyalistleri ve ortakları siyasi afa milletimizin ve kahraman ordumuzun burnunu yere sürmek istiyorlar, buna karşı çıkalım.

H. YALÇIN

Hakimiyet zorla ve kuvvetle kazanılır

(Baştarafı 1. sayfada)

sa; Turan Emeksiz'ler, Veda'lar, Taylan'lar vurulsa da, bütün bir millet öldürülmedikçe, kafaletimize perçinlenmiş olan devrimci düşünceler boğulmadıkça, devrimi geriletmeye ve yerinde durdurma çabaları mutlaka yenilecektir. Mustafa Kemal, yıllar boyu sultanların gashettiği saltanat ve hâkimiyetli milletin gücüyle, millete kazandırma mücadelesi yürüten ve Milli Kurtuluş Savaşımızı zafere ulaştıran önderdir. Mustafa Kemal, milli hâkimiyet esasına karşı çıkan geri unsurlara, "Hâkimiyet ve saltanat zorla ve kuvvetle kazanılır. Artık sultanlığın kalkması ya da yerinde durması diye bir tartışma olamaz. Millet kendi kaderine sahip çıkmıştır ve sultanlık kaldırılmıştır. Fakat ihtimal bazı kafalar kesilecektir." demişti. Bu sözler, devrimi ne pahasına olursa olsun, zafere götürmek isteyen gerçek bir devrimcinin sözleridir. Bugün Mustafa Kemal'in Milli Kurtuluş Savaşımızın önderi, tam bağımsızlık davasının bayrağı olduğunu unutturmak isteyenlere, Mustafa Kemal'in sözleriyle cevap vermek gerekir: "Bütün bir milletin gücüdür, bağımsızlık zaferine doğru yürüyen, ihtimal bazı karşı çıkanlar olacaktır. Ama başladığımız devrim bir an bile durmayacaktır."

kimsem kalmamış, ev yok, dam yok, bir canım kalmış. Nüfusa benim için ölü yazmışlar. Diri yazdırana kadar çok çektik.

Halil Çavuş nüfus kağıdını çıkartıyor. Babası İbrahim, Anasının adı, Hanım, 1307 doğumlu. Mahkeme kararıyla diri olduğunu ispat etmiş. Nüfus defterine yazdırılmış, gösteriyor Halil Çavuş ve anlatmaya devam ediyor:

— Mahkeme beni diri yaptıktan sonra üç sene uğraşıp madalyayı zor aldım. Şimdi Konya'da Huzur evine sığınmışım. Üzerimdeki her şey, çamaşır, palto, ceket hep şurdan burdan. Başkaları verdiler.

Soruyorum: En büyük komutan kimdir? Halil Çavuşun gözleri parlıyor:

— Gazi Mustafa Kemal diyor.

— Sen Gazi Paşayı gördün mü?

— Çok gördüm. Alaşehir'de Yunan camiyeye doldurmuş çoluk çocuk bütün halkı, yakacaklar. Vardık kesit Yunan'ı, açtık kapıları, kurtardık hepsini. Bütün paşalar geldi daha sonra gözümden öptüler.

Cebinden hemen sigara tabakasını çıkarıyor ve gösteriyor: Tabakanın üzerinde Atatürk'ün resmi ve ay yıldız var. Şubeden vermişler kendisine.

— Geçen sene bu tabakaya yüz lira verdiler. Yaban-

O zaman ölmüş olursam, Halil Çavuş söylediği dersin. Yunan savaşında da bunu böyle söyledim.

Veda ettik. Gazeteye yapıştır diye iki fotoğrafını verdi, mektup yaz kurban dedi.

Milli Kurtuluş Savaşından, milli devrimden kalan her şeyin hor görüldüğü, yok edilmek istendiği, Amerikan emperyalizminin boyunduruğu altındaki bir Türkiye'de, Ankara garajında bir kurtuluş savaşı gazisi. Üç senedir alamadığı maaşı için yarın bir ke-re daha meclisin kapısına varacak.

İşten atıyor

NATO - İş Sendikası Yöneticileri Amerikan işyerlerinde çalışan Türk personelinin gerekçe gösterilmeden işlerinden çıkarıldığını açıklamıştır.

Bir süre önce, işlerinden son verilen 30 Türk personelinin sınra, önceki gün 40 kişi daha bunlara eklenmiştir. NATO - İş Sendikası yöneticileri, çıkarılan Türk işçilerinin yerine Amerikalı subayların aileleri ile erlerinin alındığını söylemişlerdir.

Dost plâk sunar.

Büyük ozan

Âşık Fermani

çıkan yeni plâkları

- AF - 101 Vuralım Dostlar
- AF - 102 . Ey Yeşil Sarıklı
- AF - 103 . Gönül Durma
- AF - 105 . Oku Süleyman
- AF - 116 . Nesini Söyleyim
- AF - 117 . Nedir Alevi,
- AF - 118 . Polis Sunni

Bütün plâkçılardan arayınız. Ödemeli gönderilir.

DOST PLÂK Tiyatro Cad. Aydınsaray Kat. 2 No: 104 Beyazıt — İSTANBUL Tlf. : 27 90 10/270

Millî Mücadele'nin 50. yıldönümünde

AĞAOĞLU YAYINEVİ

Türkiye halkına sunar:

SABAHATTİN SELEK'in doğru ve uzman kaleminden

MİLLÎ MÜCADELE

Ulusal Kurtuluş Savaşı

Yeni bir bakış, yeni bir açı ve yeni bir yorum

Salı günleri çıkar. resimli. 125 KRŞ.

AĞAOĞLU Yayınevi. Kurt iş hanı. CAĞALOĞLU. İSTANBUL.